

Čís. 1484.

Výzva k obecenství, by nekupovalo u obchodníků určité národnosti, spadá pod skutkovou podstatu §u 305 tr. zák.

(Rozh. ze dne 8. února 1924, Kr I 209/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných Hugona Sch-a, Lothara F-a a Františka F-a do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 20. ledna 1923, jímž byli obžalovaní Hugo Sch. a Lothar F. uznáni vinnými přečinem podle §u 305 tr. zák. a obžalovaný František F. přečinem podle §§ů 5 a 305 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Po věcné stránce (čís. 9 a) §u 281 tr. ř.) namítá stížnost, že jednání obžalovaných nelze podřaditi pod ustanovení §u 305 tr. zák. Výzva obžalovaných má pouze smysl, by příslušníci jejich národnosti kupovali v první řadě u obchodníků téže národnosti, v čemž nelze spatřovati nic nemravného nebo zakázaného, poněvadž každý má právo kupovati, kde je mu líbo, a ani mrav ani zákon nepřikazují, kupovati u politického odpůrce. Jde prý o výzvu k opomenutí právně i mravně nezávažnému, nikoliv k nemravnému jednání a čin obžalovaného by bylo lze podřaditi snad pod § 302 tr. zák., nikoliv pod § 305 tr. zák. Stížnost není odůvodněna. Pokud jde o smysl závadného výroku, dlužno vycházeti při právním přezkoumání věci ze skutkových zjištění napadeného rozsudku. První soud zjistil, že obžalovaní svými nápisy vyzývali německé obecenstvo, by bojkotovalo české obchodníky a nekupovalo u nich jen proto, že jsou příslušníky českého národa. Uváží-li se, že dle dávných zvyklostí hospodářského života, spočívajících na zásadě hospodárnosti, každý spotřebitel zpravidla kupuje tam, kde dostane nejlepší zboží a za nejvýhodnější cenu, přičí se bojkot určitých skupin obchodníků z důvodů, které nemají ničeho společného s hospodářskými potřebami spotřebitelů, již o sobě jejich oprávněným hospodářským zájmům. Přičí se však i dobrým mravům tenkrát, bojkotují-li se obchodníci a živnostníci, kteří jsou po případě s to, posloužití zákazníkovi lepší jakostí zboží za nejvýhodnější cenu, jen proto, že jsou příslušníky jiné národnosti ve státě. Takovýto bojkot, důsledně prováděný, jest způsobilý otrásti důvěrou v právní bezpečnost státu na straně postižených, nutně povede k protiútoků s druhé strany, vyvolá rozhořčení a zostří protivy mezi národnostními tábory a ohrozí tak i veřejný pořádek ve státě. Právem proto kvalifikoval první soud takovéto jednání jako přičící se dobrým mravům a podřadil veřejné vyzývání k němu pod § 305 tr. zák.

Čís. 1485.

Ke skutkové podstatě zločinu podílnictví na krádeži dle §u 185 tr. zák. stačí, že věc byla o b j e k t i v n ě ukradena; nezáleží na tom, aby